

RAINBOW OFF PLACE

EDUsta Galleria
13.5.-30.6.2016

EDUsta-galleria on Tampereen yliopiston kasvatustieteiden yksikön (EDU) galleriatila, jonka vaihtuvissa näyttelyissä esitellään EDUn toimintaa ja toimijoita. Näyttelyt ovat henkilökunnan tai opiskelijoiden itsensä ehdottamia. Toiminnan kantavia ajatuksia ovat poikkitaiteellisuus- ja tieteellisyys sekä monipuolisuus. Galleriatila sijaitsee yliopiston pääkampuksella, Virta-rakennuksen katutasossa.

*Käyntiosoite: Åkerlundinkatu 5, 33014 Tampereen yliopisto
Tiedustelut: Mii Collanus, mia.collanus@uta.fi, p. 050 318 6801.*

RAINBOW OFF PLACE

"Instead of asking what are people's roots, we ought to think about what are their routes, the different points by which they have come to be now; they are, in a sense, the sum of those differences." Stuart Hall

Näyttelyssä on esillä suomalaisten ja irakilaiden tekstiilikertomuksia heille merkityksellisistä paikoista. Teokset kuvaavat paikkoja moninaisina, moniaistisina, prosessinomaisina ja kerroksellisina. Teokset on tehty Kasvatustieteiden yksikön käsityöilmaisu-kurssilla, joka on osa yksikössä toimivaa Let's Work Together -toimintaryhmää joka pyrkii etsimään mielekkäitä yhteistyömuotoja yliopiston ja turvapaikanhakijoiden välille.

Rainbow Off Place is a collection of textile stories of meaningful places and traces told by Finnish students and Iraqi asylum seekers. The works present place as multiple, multisensory, and layered process. All the artwork is produced within the Craft Expression course of the School of Education as a part of school's Let's Work Together network, which organizes activities between University and asylum seekers.

TEOSKUVAUKSET / ARTIST STATEMENTS

HANAN NADHIM ABDULHAFIDH AL-DUWAL

Teokseni käsittelee luontoa kauniina, rauhanomaisena ja hiljaisena paikkana. Minulle luonto on inspiraation lähde. Erilaisten väriyhdistelmien avulla voi kertoa tunteistaan.

My artwork reflects the nature as beautiful, peaceful and quietness. For me, nature is a source of inspiration. Through the integration of colors, we can translate our feelings.

Kourallinen ihmisiä, kun toivo elää, pimeän tunnelin yllä,
ja tavoittaa luonnon värit... sateenkaaren värit, voidakseen elää rauhassa...

Remnants of Humans, When hope in life, Over the dark tunnel...
and out to the colors of nature...of rainbow colors in order to live in peace...

MOHAMMED KHUDER NAEEM

Värit teoksessani kuvaavat henkilöä (kurssin opettajaa Miiaa), joka yhdistää meidät. Eri valtioista tulevat, erilaisilla mielentiloilla ja eri kielellä toimivat ihmiset. Musta väri teoksen taustalla kuvaa öiden maata, Suomea, jossa hän asuu.

Different colors in my artwork represent the person (Miia, our teacher) holding us together. We, from different nations, with different moods, and different languages. The black in the background of my artwork represents the land of the night (Finland) where she lives.

AMJAD RAAD KHALIL

Teokseni esittelee turvapaikkaa hakevien reittejä Euroopassa. Maita, joiden läpi he kulkevat etsien määränpäättä. Halkeamat teoksessa esittävät erilaisia kärsimyksiä ja kuvaavat sitä, miltä eri maissa tuntui. Pelkoa tulevasta, matkalla kohti tuntematonta.

My artwork is a representation of the asylum paths through the Europe, countries through which they reach their destinations. The cracks in the artwork represent the suffering and how did it feel in those countries. From fear about the future, on a way to the unknown.

AHMED JASIM MAHDI

Lapsuudessani unelmoin kodista, jossa voisin asua rakkaitteni kanssa. Turvallisesti, lämpöä ja tunteita täynnä.

In my childhood, I dreamt of a home that I could live with whom I loved. Safely, full of warmness and emotion.

AHMED ALI ZGHEIR

Työni käsittelee lapsuutta, jota en koskaan elänyt ja jota kaipaam. Asioita, joita minulla ei koskaan ollut. Luontoa, äitiämme. Teoksessani nämä ajatukset kiteytyvät luontoon, yhteiseen äitiimme. Luonnossa voit tuntea olosi onnelliseksi.

My artwork reflects my childhood that I never lived, of what I long for so badly, and the things I never had. It represents the nature, our mother, where you can feel the happiness.

NOONA KUJALA: JUURET PAIKALLAAN / ROOTS IN PLACE

Kertomuksia Karjalan evakuoinnista, Viipurista ja sodasta Venäjää vastaan. Sotaveteraanikuoron surullinen ja raikuva laulu veteraanin iltahuudosta. Niistä teos sai inspiraationsa. Juuret, jotka ovat isovanhempien kautta Viipurissa sekä sotaveteraanit joita löytyy suvun molemmilta puolilta ilmentyvät teoksessa Viipurin karttana ja sotaveteraanimerkkinä. Tekniikkoina teoksessa on käytetty kirjontaa käsin ja koneella. Symbolisen merkityksen lisäksi teoksen käytännöllisyys oli minulle tärkeää. Siitä syystä tein teoksen osaksi laukkuja. Laukun materiaaleina on käytetty vanhoja käytettyjä farkkuja.

Stories about evacuating Karelia, Viaborg and war against Russia. The choir of war veterans singing the sad song about a veterans' cry to the night. Those are what inspired the art piece. Roots that are in Viaborg through my grandparents and war veterans that come from both sides of the family present themselves in the art as the map of Viaborg and the symbol for war veterans. The techniques I used in this piece are stitching by hand and machine. In addition to the symbolic meaning I wanted the art piece to be practical. That is why I made the art piece as a part of a bag. The bag is made from old used jeans.

NOORA REINIKAINEN: SYDÄMEN YHDISTÄMÄT / CONNECTED BY HEART

Lähdin teosta suunnitellessani pohtimaan, mikä on tärkein paikka minulle. Vastaus tähän kysymykseen on koti. Mikä sitten tekee kodista kodin? Tietenkin ihmiset, etenkin naiset. Sukuni vahvat naiset ovat jokainen rakentaneet perheelleen kodin edellisten sukupolvien perinteitä ja arvoja kunnioittaen. Työni on läpileikkaus kolmen sukupolven naisten elämään ja heille tärkeisiin paikkoihin.

When I started planning this work, I was wondering what is the most important place for me. The answer is home. But what makes home the place it is? People, especially women. Strong women in my family have all created home to their families respecting traditions and values of earlier generations. My work is an overall view to the lifes of women in three generations and to places which are important for them.

MINNA NÄRHI: SINUN KUVASI, SINUN POLKUSI / YOUR OWN FRAME, YOUR OWN TRACE

Aloitin suunnittelutyöni pohtimalla paikkaa ja kuulumista. Mihin kuulumme ja ketä olemme, ketä meidän odotetaan olevan ja voimmeko nähdä silmin mitä kukin on?

Ajattelin kontrasteja. Mitä jos pienessä vaaleanpunaisessa ja ruusutarhan ympäröimässä talossa asuisi rujo metsurimies, jonka kasvot olisivat tatuointien peittämät? Mitä se, miten asut tai miltä näytät, kertoo siitä kuka olet? Kertooko se kaiken vai ei mitään?

Päädyin ajatusten sekamelskaan. Mistä tulemme ja mitkä polut ovat johdattaneet meidät tähän? Mitä saamme ja mitä meidän täytyy olla? Teoksen nainen tulee monesta paikasta, hän kuuluu moneen paikkaan. Hän on monta. Ehkä katsomalla häntä löydät jotain itsestäsi tuttua.

I started this project by thinking about the concepts of place and belonging. Where do we belong and who are we, who are we expected to be and can you see what someone else is just by looking with your eyes?

I moved on playing with the idea of contrasts. What if in a pink little house with a rose garden, there lived a stern male lumberjack whose face is covered with tattoos? What does how you live or how you look like tell about you? Does it tell all or nothing at all?

I ended up with a tangle of thoughts. Where do we come from and what are our paths in life? What are we allowed to be and what do we need to be? She comes from many places and she belongs to many places. She is many. Maybe you can find something of yourself by looking at her.

MAIJA NISKANEN: HYPPY TUNTEMATTOMAAN / LEAP OF FAITH

Lukion jälkeen sain mahdollisuuden toteuttaa pitkäaikaisen unelmani ja lähteä seikkailulle kauas kotoa. Turvalliselta ja tutulta mukavuusalueelta poistuminen ei ollut helppoa, mutta oli pakko vain luottaa siihen, että kaikki kyllä järjestyy.

Ghanassa opin paljon itsestäni, eri kulttuureista ja jopa kotimaastani Suomesta. Työskennellessäni paikallisissa kouluissa sain myös varmuuden siitä, että haluan opettajaksi. Opin myös, että kannattaa ottaa riskejä ja kokeilla uusia asioita. Ghana teki minusta rohkeamman ja määrätietoisemman.

Ikävöin Ghanan paikallista muotia, joka oli hyvin värikästä ja kirjavaa. Toivon, että värikkyys välittyy myös taideteoksestani.

After high school, I had an opportunity to follow my dream and jump on an adventure. It was not easy to leave my comfort zone but I just had to trust that everything would be fine.

In Ghana I learned a lot about myself, different cultures, and even about my home country, Finland. When I was volunteering in local schools, I realized that I really want to become a teacher. I also learned to take risks and try new things. Ghana made me more brave and more determined.

I miss Ghanaian fashion and fabrics, which are so colorful. I hope that you can also see all the colors in my piece of art.

ANNI MÄKELÄ: THE VIEW

Ensimmäisen ulkomaanmatkani yksin tein Irlantiin ollessani Skotlannissa vaihdossa 2012. Sekä Irlanti että Skotlanti jättivät minuun lähtemättömän vaikutuksen ja pitkän haaveilun jälkeen jälleen tänä keväänä pääsin molemmat maat yhdistävälle matkalle. Teos on saanut innoituksensa Irlannin länsirannikolla sijaitsevan Slieve Leaguen kallioista, mutta siinä yhdistyy myös mielikuvia muista matkoillani kokemista luonnonkohteista.

Teoksen nimi The View tulee siitä, että vuori meren rannalla on jo itsessään vahva osa maisemaa. Toisaalta vuorelta avautuu mahtavat maisemat sijaitseva vuori sitten rannikolla tai syvemmällä sisämaassa.

Teos on tehty nypläämällä erilaisia lankoja kolmiulotteisen tuen päällä. Lankojen päät on jätetty vuoren juurelle meren aalloiksi. Nypläys on tärkätty kovaksi. Teokseen kuuluu lisäksi liuskekivilaatta sekä muutama pienempi kivi.

My first trip alone was to Ireland 2012. On that time, I was exchange student in Scotland. Both Ireland and Scotland left me a long-lasting impression. The piece is inspired by the Slieve League in western coast of Ireland. It also combines images of other nature experiences in my travels.

The title of the piece comes from the fact that the mountain itself is a strong part of the landscape. On the other hand the mountain offers a magnificent views .

The piece is made of bobbin lace using different types of threads. Ends of the threads form the waves of the sea. The piece also includes a slate tile and a few smaller stones.

ALINA KIVIOJA: URBAANI / URBAN

Teos on yksinkertaistettu kuvaus kaupunkimaisemasta; maisema näyttää harmaalta ja korkeat rakennukset toistavat samankaltaista muotokieltä. Vaaleanpunaiset pilkahdukset harmauden keskellä kuvaavat sitä, että paikassa kuin paikassa on aina jotakin löydettävää, nähtävää, omalta tuntuua ja inspiroivaa. Ensivaikutelma ei välttämättä kerro koko totuutta. Taustamateriaali, pehmeä villa, pyrkii tekemään etäisestä kaupungista helpommin lähestyttävän.

Teoksen taustalla on ajatus siitä, kuinka sama paikka voi näyttäytyä ihmisille hyvin eri tavoin riippuen siitä, mikä heidän suhteensa siihen on. Kaupungin asukkaalle se voi olla koti, josta lähteminen tuntuu mahdottomalle ajatukselle. Muualta tulleelle kaupunki voi olla paikka, joka tuntuu vieraalta ja johon on vaikea muodostaa henkilökohtaista suhdetta. Kaupunki itsessään on kuitenkin kaikille sama.

The work is a simplified representation of cityscape; surrounds look grey and all the high buildings are quite similar. The tinge of pink that appears in the work represents the thing that in every place there is always something to find, something to see, something familiar and inspirational. People always have their first impression of the place but it may change in the process of time. The material of the background is wool, which tries to make the image of the city, which are often built of stone and concrete, softer and easier to approach.

The idea of the work is that people can feel the same place in many different ways depending on their relationship with each other. To the citizen the city may be a home and consequently hard to leave. To someone who has moved from elsewhere, it may be hard to adjust to the new surroundings. But the city itself is always the same.

SONJA HELKALA: MULTIVERSUMI / MULTIVERSE

Multiversumi on hypoteettinen joukko, joka muodostuu useista eri maailmankaikkeuksista. Rinnakkaismaailmankaikkeuksien kuvittelemisen on meille vaikeaa, sillä ne sijaitsevat toisissa ulottuvuuksissa. Tässä teoksessa mielenkiinto kohdistuu niihin satunnaisiin paikkoihin ja hetkiin, joissa toisilleen vieraat maailmankaikkeudet kohtaavat.

Multiversumin ja ulottuvuuksien käsitteiden kautta sain tarkastella paikan teemaa tarvitsemäni etäisyyden kautta. Huhtikuuisessa kevätvalossa en tahtonut suunnata katsetta mihinkään konkreettiseen ja itselleni henkilökohtaiseen paikkaan. Kuitenkin samalla halusin pysyä turvallisella alueella ja kiinni omassa sisäisessä maailmassani. Multiversumi kumpuaa tästä ristiriitaisesta olotilasta ja tarpeesta, jossa halusin pysytellä kääntyneenä itseäni ja samalla välttää paljastavaa henkilökohtaisuutta.

The multiverse is a hypothetical set of various possible universes. Imagining parallel universes is difficult for us because parallel universes exist in other dimensions. With this work, I focus on the random places and points where different universes encounter.

Through the idea of the multiverse and dimensions, I was able to process the theme of place from a distance. In this project, I didn't want to deal with anything too personal or concrete, yet I needed to stay in a safe place of my own world. Multiverse rises from this contradictory feeling and need that I had.

MAIJU KINNUNEN: UUSIUTUMINEN / REFORMATION

Kurssillamme inspiroiduttiin paikka-teemasta. Minulle tärkeä ja rakas paikka on perheeni mökki Nilsissä, isäni kotipaikalla. Isovanhempani ovat 86-vuotiaita, eikä ukkini jaksa enää kauaa hoitaa mökkiä ja sitä ympäröiviä metsiä. Mökin tulevaisuus ja sen käyttö ovat tällä hetkellä ajankohtaisia pohdinnanaiheita perheessäni. Työtä suunnitellessani pohdin sukupolvenvaihdoista ja sen tuomia asioita ihmisten elämään. Uusiutuminen nousi työni käsitteelliseksi ideaksi: muutokset toisaalta jännittävät ja pelottavat, mutta toisaalta ajatuksissani pohdin, millainen mökki ja sen ympäristö on esimerkiksi 15 vuoden päästä. Toivon, että tulevaisuudessa mökki on minulle yhtä tärkeä paikka, missä minä ja siskoni vietämme perheidemme kanssa paljon aikaa.

Suunnitteluprosessissa uusiutumista seurasi kerroksellisuus. Mitkä vanhojen kerrosten piirteet näkyvät myös uusissa kerroksissa, ja kuinka eri kerrokset voidaan nähdä joko yhtenä kokonaisuutena, tai erillisinä pintoina. Mitkä asiat siis mökissä ovat sellaisia, jotka haluan säilyttää sekä pitää näkyvissä ja mitkä sellaisia, jotka haluan muuttaa. Tästä mieleeni tuli ajatus kuoriutuvista munista. Se, kuinka kuori on suojannut ja määrittänyt sisusta sen kehityksen ajan ja on tuttu ja turvallinen. Työssäni ilmennän näitä ajatuksia uusiutumisesta. Katsoja voi löytää työstä turvallista pintaa yhdistettynä uuteen ja kiinnostavaan sisukseen.

In our course, we were inspired by place-theme. For me, the most important and dear place is our family's cottage in Nilsä, where my father was born. My grandparents are both 86 years old and my grandfather can't take care of the cottage and the woods around it any longer. The future of the cottage, and how we are going to use it, is burning issue in our family. When I designed my work I thought about change of generation and which things it brings to people's lives. Reformation came up to my mind when I thought the abstract idea for my work: on the one hand, changes are thrilling and scary but the other hand I wonder, what kind of place our cottage and the environment is for example 15 years from now. I hope that in the future the cottage is as important place to me as it is now and the place where my sister and I can spend time with our families.

In my designing process stratification followed reformation. In which old layers' strains can be seen also in new layers and how the layers can be one coherent whole or separate levels. So which things in our cottage I want to keep in that way which they are now and which things I want to change. Next thing in my mind was peeling egg. The idea of how peels covers and define the flesh and how it's safe and familiar. I express these ideas of reformation in my work. Viewers can find safe textures but also new and interesting flesh from my work.

ANNI ALAMETTÄLÄ & RIINA HANHIKOSKI: MOUNTAINS IN ME

Vuoret saattavat näyttää muuttumattomilta, ikuisilta ja jopa koskemattomilta. Todellisuudessa luonto ja ihminen kuitenkin jättävät niihin jälkensä. Vastaavasti myös vuoret vaikuttavat omaan ympäristöönsä. Samalla tavalla ihminen on osa suurempaa kokonaisuutta, joka on monimerkityksellinen ja -yhteyksinen. Vuoret kuvaavat jatkuvassa muutoksessa olevaa minuutta. Ympyrämuoto kuvastaa elämän kiertoa. Ympyrä sulkee minuuden sisäänsä, mutta on silti osa ympäröivää maailmaa ja vuorovaikutuksessa sen kanssa.

Mountains may seem stable, fixed and even untouchable. However, in reality, nature and man affect them. Similarly, the mountains have an influence on their environment. In the same way man is part of a larger whole, which is characterized by multiple meanings and connections. Mountains describes the constantly changing self. The circle reflects the cycle of life and closes inside the self, but is still part of the surrounding world and interact with it.

SARA KOMULAINEN: OLET TÄSSÄ / YOU'RE HERE

Jokainen positio, jonka otamme elämässä, on seurausta erilaisten kohtaamisten ja ympäristöjen antamista kerroksesta, jotka värittävät lopullista kuvaa siitä, missä olemme ja millaisina siinä olemme. Jokainen hetki saa merkityksensä siitä, kuinka se peilaa menneisyyttä ja tulevaisuutta ja kuinka se taittaa näiden kahden ulottuvuuden jännitteitä yhdeksi suunnaksi ja päämääräksi. Se paikka, jossa olemme nyt, on kuori, joka kätkee sisäänsä erilaisia motiiveja ja tasoja, jotka toimivat keskenään sekä vahvistavissa että ristiriitaisissa suhteissa.

Every position we take in our life is an implication of layers of different encounters and environments that deform the great picture of where we are and how we stand there. Every moment gets its value of how the moment reflects the pass and the future and how it bends these tensions to one direction and to one goal. The place where we are at this point is a shell that hides great amount of motives and levels in it.

EMMA AUTTI: SININEN HETKI / THE BLUE HOUR

Pysähdy hetkeksi. Sulje silmäsi ja matkusta Tampereen kesäkuusta kimmeltävien kinosten peittämään talvi-iltaan napapiirille. Istu kahvilaan ja tilaa vaahtokarkkikaakao. Nauti kuuman juoman lämmöstä, kuuntele kahvilan rauhallista ja hyväntuulista taustahälinää ja rauhoitu katselemaan luistelevia ja pulkkamäkeä laskevia iloisia turisteja.

Kotikaupunkini Rovaniemi elää matkailusta ja talviurheilusta. Toisaalta Rollon kaupunkitunnelmaa rakentavat yliopistossa opiskelevat taiteilijat ja retrokahvila Kauppayhtiön tunnelma. Tätä tunnelmaa jäljitin teoksessani käyttämällä kierrätysmateriaaleja.

Teokseni sininen väri viittaa sekä kaupungin keskustan läpi kulkevaan Kemijokeen että Lapin talvella lumoavimmillaan olevaan luontoon. Toisaalta sininen ja valkoinen ovat rakkaan jalkapalloseurani RoPS:n värit. Teokseni muotokieli on saanut vaikutteita paitsi revontulista myös Rovaniemen kaupunkikuvassa vahvasti näkyvästä Alvar Aallosta. Aalto on kirjaston, teatterin ja kaupungintalon lisäksi suunnitellut poron pään muotoisen keskustan asemakaavan.

Rovaniemen voi haistaa villapaidasta, kuusen neulasista ja kanelista. Rovaniemen sekä tuntee että kuulee, kun tanssii Antti Tuiskun Blaa blaa -kappaleen tahtiin. Rovaniemen maistaa, kun keittää tee- ja kahvikauppa Mandragoran juomaa Minttu syleilee vadelmaa.

Stand still for a second. Close your eyes and travel from this moment to arctic circle. It's a cold and dark December night and everything is covered in sparkling snow. Sit down to a cafe and have a hot chocolate with marshmallows. Listen to people chatting in the cafe, enjoy the heat coming from your hot drink and watch outside where tourists are ice skating and sledding down the snowy hills.

Tourism and winter sports are vital for my home town, Rovaniemi. But you can feel the "Rollo-kinda" atmosphere also when sitting among the students and artists in a retro cafe called Kauppayhtiö. I tried to put this feeling to my piece of art by using recycled materials.

The blue color in my shirt tells about the river Kemijoki that runs through the city centrum. Blue is also for the magical nature in Lapland, especially in winter time. Moreover, white and blue are the colours of my dear team, Football Club Rovaniemi. The shapes in my piece of art are inspired by a famous architect Alvar Aalto who has designed the city hall, library and the theater in Rovaniemi. He has also designed the centrum street plan that looks like a reindeer head.

You can smell Rovaniemi in cinnamon, pullover and needles in a Christmas tree. You can both hear and feel the city when dancing to the Blaa blaa -song by Antti Tuisku. And if you want to taste Rovaniemi, drink a tea called Mint in raspberries arms: you'll get it from a cute Mandragora shop that sells both tea, coffee and chocolate.

HELI NISSINEN: VALUES OFF PLACE

Tämä teos on yhteenveto pohdinnasta, jonka keskipisteenä on ollut sosiaalinen yhteisö sekä sen ylläpitämät arvot. Kuuluuko yhteisön jäsenen jakaa kaikki, suurin osa vai osa sen arvoista? Voiko yhteisöön kuulua, vaikka jotkut sen arvoista tuntuvat täysin vierailta? Voivatko yhteisön arvot muuttua vai täytyykö jäsenen aina mukautua?

This piece is a summary of thoughts that have been revolving around a social community and its values. Does a member of a community have to share all, most or some of its values? Can one be a member of a community if some of its values are totally different from one's own values? Can the values of the community change or does the member always have to adapt?

Emma Autti: Sininen hetki / The Blue Hour

LAURA SAASTAMOINEN: METSÄSSÄ / IN FOREST

Metsä on rauhallinen, ehkä vähän hämyisä, tuttu ja turvallinen. Metsät ovat hyvin erilaisia, mutta kuitenkin samanlaisia, ja metsään astuessaan tuntee tulevansa kotiin. Ajan merkitys katoaa. Metsän puiden suojassa on hyvä olla, ja siellä tietää, miten pitää toimia pärjätäkseen. Metsässä voi olla oma itsensä, ilman suorituspaineita ja annettuja käyttäytymismalleja. Metsä on juuret, jotka seuraavat mukana, minne ikinä meneekin. Vaikka metsä on pohjimmiltaan tuttu, sieltä löytää aina jotakin uutta. Kävelyretki metsässä voi olla löytöretki, jos osaa pitää silmänsä auki. Metsä on puut, mutta myös paljon muuta: erilaiset kivet, sammaleet, puun kuori, juuret ja kasvit muodostavat kiehtovia kontrasteja ja pintoja. Metsään astuessaan pääsee osaksi kokonaisuutta, jos vain haluaa.

A forest is peaceful, maybe a little bit shady, familiar and safe. Every forest is different but at the same time the same, and when you walk into a forest you feel like coming home. The time stops. It feels good to be in the shelter of the trees in the forest and in there you know what to do to come along. In the forest, you can be yourself and not care about the pressures and demands of the surrounding world. A Forest is roots that follow you wherever you go. Even if you know the forest, there is always something new to be found. A walk in the forest can show you many things if you keep your eyes open. A forest is the trees but it is also a lot more: different rocks, moss, bark, roots and plants form interesting contrasts and surfaces. When you walk into a forest, you can become a part of a whole if you want to.

